

# NORK ATARA EBAN "EN EL MONTE GORBEA"?

ZER'en 269n. zenbakian Atutxa'tar Paul'ek diño Aranburu'tar Luis'ek abesti au atara ebalá. Nik entzun dot musikálari maisu onek armonizatu ebalá, baña atara, beste gizon batek atara eban.

Erruperto Urquijo, laudiotarrak, ataraten ebazan abesti asko. Berak ez ekien musikarík baña beti aurkituten eban musikálari bat pentagramara eroateko asmatutako abestiak. Sarri entzun dot abestutea "En el Monte Gorbea" beste abes-berba batzukaz, baña soñu bereagaz. Auxe da Errupertok asmatutako textua:

*Al son de los senserros los errebaños van a pastar / y yo pensando en Clara toda mi vida me voy a estar.*

Abestiaren tituloa "Lusiano y Clara" zan.

Errupertok beste abesti asko asmatu ebazan. Berak antolatu ebazan abes-berbak be. Onetarako, aldi aretan Audio'ko base-rritarrak egiten eben erdereá erabilten eban.

Añua'tar Joseba, orduñatar abertzale sutsuak, katatuten ebazan Erruperto'ren zortziko bi. "Madalen y Patxiko tienen una hija que paice un sol" asten zan bata. Bestea "Cuando vamos al feria con vacas a vender". Beiñolan, aitaren kafera kantatzalle andaluz bi (aita ta alabea) etorri ziran. Funtzioa amaitu zanean, billar maiara (folklorikoak abestu izaten eben lekura) Añua igo zan. Eta euskaldunak ain abesti politik edo politagoak geunkazan jendeai erakusteko, abesti onek kantatu ebazan.

1950'garrengo urtean edo, nere anaiak antolatu eban abestalde bat Santa Agedaren gauan urteteko. Anaiak jakin izana eban Erru-

perto'k txit abesti polita Santa Agedatarako asmatu ebalá. Orregaitik Erruperto'ri edatzi eutson abestia eskatuaz. Orduan Erruperto zaar-zaarra zan. Bialdu eutson anaiari abestia ta lagundututen eutson eskutitzean iñoan: "Oraindiño gomutaten naz zure aititak eskatu eustadanean: "erosi niretzat ogei hildots ogetahat errealetan".

Aitite Biktor okelagillea zan eta Errupertogaz artuemonetan ziarduan. Aitite Biktor 1912 garrengo urtean il zan. Orregaitik 1950 urtean Erruperto zaar-zaarra zala, esan dot.

Ez dakit ziur noz asi zan musika asmatzen Aranburu. Au ta guztiz, geroago uste dot. 1946 garrengo urtean Gazteiz'ko marianisten ikastetxean Don Enrike, Luis'en anai nagusia, piano maisua neban nik. Orduan Don Enrike San Migelen Eleizan organu jotzaillea ta Konserbatorio'ko irakasle zan, musikálari ospetsua. Beragandik entzun neban anai gastezaz. Baña onek musika-asmatzalle lez ondiño ez eban osperik. "Lusiano y Clara" abestia, antxiñakoagoa zan.

Gaurko Leendakaria Audiooko alkatea zala, aipatutako anaia ta biok Audio'ra joan gintzazan. An kuntzertu berezia joten eben. Oso-osoá Erruperto'k egindako eresiakaz. Orduan anaiak ezagutu eragin eustan alkatea.

Piezak oso politik ziran. Kontzertua amaiturik, alkateak Erruperto'ren alaban gomutaki bat emon eutson. Alabea Franzian bizi zan eta kontzerturako etorria zan. Adiñekoa zan orduan.

Ibáñez Karlos

## LANGILLEARI LAN SARIA

Langilleari lan saria emotea zor berezia da. Zure alorrean lan egiten dalian langilleari, eguzkia sartu baiño len, egunero ko lan-saria emongo dautsazu. Beartsua dalako, bizi izateko lan-saria bear dau. Jaunaren aurrean zeure aurka dei egin ta oben aundi onen astuntasuna zure gain jausi ez dakizun. Dt, 24, I4-I5. Ab, I9, I3.

Berezkoa danez, emen, aitatu diran arau guztiak, itzetik itzera, betetu bear direla, ezin esan lei. Baiña Jaungoikoaren gogoá danez, arau onen argitasunez ta gogoaz bizi ta lan egin bear dogu. Batetik giza biziak eskatzen dau anaitasun geiago munduan ta bestetik gure bizia ez da amaitzen ta bere lurreko egite guztiakin batera doa betiko bizitzara, ta egite onen erara izango da ango poza, atsegiña ta bakea.

Jende askok uste izan lei. Cure aldiko pentsamentua ez dala ori. Ori atzerapen aundia dala gaur egunerako. Ainbeste gozatze, ainbeste lapurreta, ainbeste zabarkeri dagon aldi ta inguru onetan atzeratute dagozela jokabide orreik... Dirutza aundiak esku gitxitan pillatuta egon bear dabela diñue munduaren aurrerapiderako. Diruak lan eragin bear dau... Ez da pentsamentu makala...

Baiña diruari lan eragiteak zer esan nai dau... Batzuekin baliatzea... Gosezko lanekaz aberastutea... Bear izanean dagozanekin baliatutea... Era orretan gizonaz baliatzea debekatuta dago Biblian. Gizonak bere izerdiz lan eginda bizi bear

dau, Jaungoikoak, atan, aginduta dagon lez. Besteen bearraz baliatzea anaitasunaren aurka doa. Ta trankil trankil, asko bes-tien izerdiz baliatzen dira curen ondasunak geitzeko.

Gure aldian Jainkotiar irakatsi oneik, sarri, beartsuen onerako izan bearrean, batzuen poltzak sendotzeko izaten dira. Ez da nola-naiko eskubidea ondasunak pillatzea. Jabetasun esku-bidea ondasun txikien aldezkooa da. Au da eleiz maisuen irakatsia. Ikus egizu esaterako, Populorun Progresio, Jon Paulo Aita Santuaren Enziklikan. 22 ta 23 garrean.

Jaungoikoak bere seme guztientzat lurra sortu eban, ta menperatu egizue, ez batzuen onean, guztien mesedegarritzat baiño. Aita batek ezin ditu semeak, gosez, ilten ikusi, ta gitxiago beste batzuen nauskeriz. Gure ardura aundia bear dau lurrak. guztientzako janaria emon dagian, ortarako sortua data. Ta ainbeste anai, gosez, galzorian dagozen bitartean, norkerizko aundikeririk ez dau nai Egilleak.

Olan jarraitzen ba-dogu zapaltzen, indartsuen justiziak, eriotzara arte jarraituko dausku negar eragiten. Aurrerantzian, lur, irabazi ta ondasun orreri santuak ezin deitu izango dautsegu. Munduak ondradutzat daukezanak, Jaungoikoak lapurtzat daukaz sarri askotan.

SOLOZABAL'dar Paulin